

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 696/2021
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Бранка Станића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Радић, адвокат из ..., против тужене Општине Инђија, коју заступа Општинско јавно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 745/2020 од 21.10.2020. године, у седници одржаној 24.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 745/2020 од 21.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 745/2020 од 21.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 1273/19 од 16.07.2020. године, обавезана је тужена да тужиоцу исплати новчану накнаду на име нематеријалне штете и то 40.000,00 динара на име претрпљених физичких болова са законском затезном каматом почев од дана доношења првостепене пресуде до исплате; 40.000,00 динара на име претрпљеног страха са законском затезном каматом почев од дана доношења првостепене пресуде до исплате; 20.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због наружености са законском затезном каматом почев од дана доношења првостепене пресуде до исплате и обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 79.800,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности првостепене пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 745/2020 од 21.10.2020. године, ставом првим изреке, жалба тужене је делимично усвојена као основана и преиначена првостепена пресуда у побијаном усвајајућем обавезујућем делу одлуке о главном захтеву, тако што су досуђени износи на име накнаде нематеријалне штете снижени и то тако што је износ од 40.000,00 динара на име претрпљених болова снижен на износ од 20.000,00 динара, износ од 40.000,00 динара на име претрпљеног страха снижен на износ од 20.000,00 динара и износ од 20.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због наружености снижен на износ од 10.000,00 динара све са законском затезном каматом од дана доношења првостепене пресуде до исплате, док је за разлику између досуђеног и траженог износа тужбени захтев одбијен као

неоснован; у делу одлуке о трошковима поступка тако што је досуђени износ од 79.800,00 динара снижен на износ од 73.800,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова жалбеног поступка исплати 6.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на члан 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП јер проценат доприноса тужиоца у настанку штете представља чињенично питање сваког конкретног спора.

Ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 468. став 1. ЗПП спорови мале вредности у смислу одредбе ове главе јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. По ставу 4. истог члана као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2).

Према члану 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступку о споровима мале вредности, против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Тужба ради накнаде штете поднета је 21.10.2019. године. Вредност побијаног дела предмета спора је 50.000,00 динара.

С обзиром на то да је вредност предмета спора испод динарске противвредности 3.000 евра, у питању је спор мале вредности у коме ревизија није дозвољена по цитираној одредби члана 479. став 6. ЗПП.

У овом случају не може се применити члан 403. ст. 2. и 3. ЗПП, јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић